

PRESSEMEDDELELSE
København, den 23. april 2010
Sag 09/576 – Dok. 3933/10 /JH

Fri os fra gabestokken

Det er blevet tilladt i den offentlige debat at skyde på borgere med funktionsnedsættelser og særlige behov. Det er tilladt at hænge os ud for at være skyld i samfundets og især kommunernes dårlige økonomi. Tilladt at betegne os og vore pårørende som krævende ud over det rimelige. Der er sket et klart holdningsskred.

Repræsentanter fra 32 handicaporganisationer og fra Danske Handicaporganisationers 97 lokale afdelinger beklager hermed stærkt, at velfærdsdebatten er blevet så skinger. På vores bekostning.

Tendensen er tydelig hos mange ledende kommunalpolitikere og embedsmænd. De hænger kommunens udsatte ud, når de ligger til last. Ofte med detaljerede oplysninger i lokalpressen om den enkelte borger. Og Christiansborgpolitikere bakker op. Også de taler om, hvor meget det går ud over ”normalområdet”, når de særlige løsninger koster penge.

De forsøger at bilde offentligheden ind, at mennesker med handicap selv kan bestille, hvad de ønsker i kommunen. Det passer ikke. Det er altid kommunen, der foretager en udredning og bevilger den støtte, man har behov for - i henhold til en konkret, individuel vurdering og med udgangspunkt i lovgivningen.

Men det halter med det sidste. Efter pres fra politikerne er budgettet mange steder sat over loven. Bundlinjen skal overholdes, uanset hvad reglerne siger. KL's næstformand beskyldte i en radioavis forleden socialministeren for at underminere kommunernes mulighed for at styre økonomien, når hun udtaler, at socialrådgiverne skal følge loven!

Det er gudskelov ikke alle kommuner, der forsøger at klare de økonomiske problemer ved at underminere retssikkerheden og hænge enkeltpersoner ud i pressen. Mange kommuner satser solidt på faglig kunnen i sagsbehandlingen og prioriterer området. Men for mange gør det modsatte.

Folketingets ratificering af FN's konvention for mennesker med handicap stiller krav til forbedring på handicapområdet såvel på det statslige som det kommunale område. Mennesker med handicap og deres pårørende har en berettiget forventning om at leve og deltage aktivt i samfundslivet på lige vilkår med øvrige borgere i Danmark. Den økonomiske nulvækst i kommunerne, kombineret med skattestoppet, gør det svært for kommunerne at leve op til disse forventninger.

Men kommunerne har et problem, når de ikke kan forklare, hvad det er, der er skyld i at udgifterne stiger – skønt alle personer med handicap oplever, at der bliver skåret ned på den hjælp, vi modtager; den hjælp, vi har behov for.

Vi kan være dyre, og det er der gode grunde til. Men det er ikke op til os, hvor meget støtte, tilbud og hjælpemidler koster. Vi har ikke noget behov for, at det er dyrt at servicere personer med handicap. Men vi bliver nødt til at have den støtte, vi har behov for. Og ret til.

Kommunerne og deres landsforening var blandt kommunalreformens stærkeste fortalere. De fastslog inden reformen, at der ikke var den borgerrettede opgave, kommunerne ikke ville kunne klare. I dag må vi nok konstatere, at mange kommunalpolitikere havde alt for lidt indsigt i de amtslige opgaver, som de med reformen påtog sig. Vi må konstatere, at regeringen ikke leverer den nødvendige økonomiske opfølgning på deres lovgivningsarbejde. Vi må også konstatere, at kommunal finansiering af de specielle og udgiftskrævende løsninger var en fejltagelse. Der skal bredere skuldre til. Det eneste rigtige er en solidarisk betaling, evt. med en udligning mellem kommunerne.

Danske Handicaporganisationers repræsentantskab opfordrer hermed det danske samfund til at tage vare på de svagest stillede medborgere. Fri os fra gabestokken.

Vedtaget af Danske Handicaporganisationernes repræsentantskab den 23. april 2010.

For yderligere kommentarer:

Stig Langvad, formand for DH, tlf. 4038 0636, sl@handicap.dk